

den internationale fred, med det mål for øje at løse fundamentale uoverensstemmelser og at nå til en overenskomst i overensstemmelse med pagtens ånd. Dette forslag blev vedtaget med 59 stemmer.

I plenarforsamlingen blev de tre af udvalget godkendte resolutioner vedtaget den 3. november 1950 med tilsvarende stemmetal, se bilag 4. Et af Sovjetunionen stillet resolutionsforslag af samme indhold som fremsat i udvalget blev forkastet.

3. Trygve Lies 20 års program for opnåelse af fred.

Generalsekretær Trygve Lie udsendte den 6. juni 1950 til medlemsstaternes regeringer et memorandum indeholdende 10 punkter, som burde tages i betragtning ved udviklingen af et 20års program for opnåelse af fred gennem De Forenede Nationer. Han havde straks foranlediget dette spørgsmål optaget som et særskilt punkt på dagsordenen for 5. plenarforsamling.

Samtlige de på programmet opførte punkter stemte med ånden i pagten og indeholdt forsåvidt intet væsentligt nyt. Flere af dem, f. eks. kontrol med atomenergi og oprustning, optagelse af yderligere medlemmer i De Forenede Nationer og teknisk bistand til underudviklede lande, havde tidligere været drøftet i De Forenede Nationer og stod også på dagsordenen for 5. forsamling. Det drejer sig om spørgsmål, om hvilke der i princippet kun kunne være enighed, selvom deres gennemførelse kunne diskuteres.

Spørgsmålet blev behandlet umiddelbart i plenarforsamlingen uden udvalgsbehandling. Generalsekretæren forelagde forslaget ved en tale den 17. november 1950. I overensstemmelse med den givne instruktion besluttede delegationen at udtale sig i tilslutning til Trygve Lies memorandum, og folketingsmand Alsing Andersen holdt den 18. november 1950 den som bilag 2 gengivne tale. Forhandlingerne sluttede den 20. november med afstemning om de foreliggende resolutionsudkast. Der stemtes først om et af Canada m. fl. stillet forslag, der med en mindre ændring vedtoges med 51 stemmer

mod 5. Resolutionen, der udtaler en påskønnelse af generalsekretærens initiativ ved udarbejdelsen og forelæggelsen af memorandummet, anmoder FN's organer om at tage hensyn til de dele deraf, der særligt vedrører dem, samt om at underrette 6. forsamling om de fremskridt, der måtte være sket som følge af denne hensyntagen.

Der forelå endvidere et resolutionsforslag fra Sovjetunionen, hvori der, udover en beslutning om at tage programmet op til overvejelse, opstilledes yderligere 6 punkter, der burde tages i betragtning ved undersøgelsen af problemet. Der stemtes særskilt om hvert af disse punkter, som alle forkastedes. Danmark stemte i lighed med de øvrige 3 nordiske lande imod samtlige afsnit af resolutionsforslaget, dels fordi man var imod selve indholdet, og dels fordi man ikke kunne godkende den motivering, der var blevet givet af Sovjetunionen og de øvrige kommunistiske stater.

4. Erklæring om fjernelse af truslen om en ny krig og styrkelse af fred og sikkerhed blandt nationerne.

Som nævnt ovenfor under generaldebatten havde Sovjetunionen fået spørgsmålet om en erklæring om fjernelse af truslen om en ny krig og styrkelse af fred og sikkerhed blandt nationerne optaget på dagsordenen. Behandlingen af spørgsmålet i 1. udvalg begyndte med, at Sovjetunionens repræsentant forelagde et resolutionsforslag, der efter en henvisning til indledningen til Stockholmerklæringen foreslog, at plenarforsamlingen skulle fordømme propaganda for en ny krig, betingelsesløst forbyde atombomben samt gennemføre streng kontrol med atomenergi, og endte med at udtale ønsket om oprettelsen af en særlig fredspagt mellem sikkerhedsrådets 5 permanente medlemmer og en forpligtelse for disse til i 1950—51 at reducere deres rustninger med en trediedel.

Endvidere forelå et resolutionsforslag, fremsat af Amerikas Forenede Stater, Frankrig, Holland, Libanon, Mexico og Storbritannien, hvori fastsloges, at en varig